

Život Cirkvi

Ročník 17

15/2010



Spomienka na „Barbarskú noc“

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Drahí bratia a sestry!

Dnešná nedeľa završuje Veľkonočnú oktávu, akoby jediný deň, „ktorý nám dal Pán“, označený charakteristikou Zmŕtvychvstania a radosti učeníkov z toho, že videli Ježiša. Od staroveku je táto nedeľa nedeľou „in albis“, z latinského slova „alba“ - „biela“, odvodeného od bieleho odevu, ktorý si obliekali novokrstenci pri krste počas Veľkonočnej vigílie a odložili ho po ôsmich dňoch. Ctihodný Ján Pavol II. nazval túto nedeľu Nedeľou Božieho Milosrdenstva pri príležitosti svätorečenia sestry Faustíny Kowalskej dňa 30. apríla 2000.

Úryvok z Evanjelia svätého Jána (20,19-31) dnešnej nedele je bohatá na Božie milosrdenstvo a dobrotu. Hovorí o tom ako Ježiš po Zmŕtvychvstaní prišiel k učeníkom, prekročiac zatvorené dvere večeradla. Svätý Augustín vysvetľuje, že „zatvorené dvere nezamedzili vstup telu, v ktorom prebýva božstvo. Ten, ktorý narodením zachoval neporušené panenstvo matky, mohol vstúpiť do večeradla cez zatvorené dvere“ (In Ioh. 121,4: CCL 36/7, 667); a svätý Gregor Veľký dodáva, že náš Vykupiteľ sa ukázal, po svojom Zmŕtvychvstaní v tele s neporušiteľnou a hmatateľnou prirodzenosťou, ale v stave slávy (cfr. Hom. in Evag., 21,1: CCL 141, 219). Ježiš ukazuje znaky umučenia až po možnosť poskytnúť neveriacemu Tomášovi, aby sa ich dotkol. Ako je však možné, aby učeník pochyboval? V skutočnosti Božia zhovievavosť nám dovoľuje



mať úžitok nielen z viery učeníkov, ale aj z Tomášovej pochybovačnosti. Teda dotýkajúc sa Pánových rán, je uzdravená nielen učeníkova nedôvera, ale aj naša.

Návšteva Zmŕtvychvstalého sa neobmedzuje na priestor večeradla, ale ho presahuje, aby všetci mohli prijať dar pokoja a života s „dychom tvorcu“. Naozaj Ježiš dvakrát povedal učeníkom: „Pokoj vám!“, a dodáva: „Prijmite Ducha Svätého, ktorým odpustíte hriechy, budú im odpustené; ktorým zadržíte, budú im zadržané“. Toto je poslanie Cirkvi, ktorá je neustále podporovaná Svätým Duchom: niest' všetkým radostnú zvesť, radostnú skutočnosť Božej milosrdnej lásky, „aby ste – ako hovorí svätý Ján - uverili, že Ježiš Kristus je Boží Syn, a aby ste mali život v jeho mene.“ (20,31).

Vo svetle tohto slova povzbudzujem osobitne všetkých pastierov, aby nasledovali príklad svätého farára z Arsu, ktorý „vo svojej dobe vedel premeniť srdcia a životy mnohých osôb a dokázal ich urobiť vnímavými na milosrdnú lásku Pána. I naša doba naliehavo potrebuje túto zvesť a podobné svedectvo o pravde Lásky“ (List k vyhláseniu Roka kňazov). Týmto spôsobom sme vždy bližší Tomu, ktorého naše oči nevideli, ale o ktorého nekonečnom Milosrdenstve máme absolútnu istotu. Prosme Pannu Máriu, Kráľovnú Apoštolov, aby zachovala poslanie Cirkvi a vyzývajte ju jasajúcou radosťou: Regina Caeli...

RV, -pd-/ snímka RV

Generálna audiencia pápeža Benedikta XVI.: Kňazský munus docendi – úrad vyučovania

Vatikán (14. apríla, RV) – Drahí priatelia, v tomto veľkonočnom období, ktoré nás vedie k Turícam a k záverečným sláveniam Kňazského roka, ktoré sú naplánované na 9., 10. a 11. júna, rád by som venoval niekoľko myšlienok téme služobného kňazstva a zastavil sa pri tejto výnimočnej službe, ktorá približuje kňaza ku Kristovi – hlave - a to pri vykonávaní tzv. tre munera, troch úradov, ktoré sú mu zverené, teda pri vykonávaní úradu vyučovania, posväcovania a riadenia.

Aby sme pochopili, čo to znamená konať in persona Christi Capitas, čiže v osobe Krista - hlavy – čo sa týka kňaza, a aby sme pochopili aké dôsledky vyplývajú z úlohy reprezentovať Pána, najmä pri vykonávaní

týchto troch úradov – treba si predovšetkým ujasniť, čo sa chce týmto „reprezentovaním“ povedať. Kňaz reprezentuje Krista. Čo to chce povedať, čo to znamená: „reprezentovať“ niekoho? V zmysle hovorovej reči, vo všeobecnosti, to znamená dostať poverenie od nejakej osoby, aby sme ju zastupovali, aby sme hovorili a konali namiesto nej, pretože táto osoba, ktorú máme reprezentovať, nie je v danom okamihu na danom mieste prítomná. Pýtajme sa: reprezentuje kňaz Pána takýmto spôsobom? Odpoveď je nie, pretože Kristus je v Cirkvi vždy prítomný, ba dokonca je v nej prítomný úplne slobodným spôsobom: je slobodný od časových a priestorových obmedzení, a to vďaka udalosti Vzkriesenia,

ktorú zvláštnym spôsobom kontemplujeme v tomto veľkonočnom čase.

Avšak kňaz, ktorý koná in persona Christi Capitis ako zástupca Pána, nekoná v mene neprítomnej osoby, ale priamo v osobe Vzkrieseného Krista, ktorý sa sprítomňuje vo svojom skutočne účinnom konaní. Opravdivo koná a uskutočňuje to, čo by kňaz nemohol urobiť: premieňa chlieb a víno na telo a krv Pána, odpúšťa hriechy. Pán sprítomňuje svoje vlastné dielo v osobe, ktorá koná tieto gestá. Tieto tri úlohy kňaza – ktoré tradícia v rozličných slovách stotožnila s poslaním Pána: vyučovať, posväcovať a riadiť – v ich rozdielnosti, ale aj v ich hlbokej jednote – sú vyjadrením tohto účinného reprezentovania. Sú to v skutočnosti tri činnosti vzkrieseného Krista: toho istého, ktorý aj dnes vyučuje v Cirkvi a vo svete, a tak tvorí vieru a zjednocuje svoj ľud; tvorí prítomnosť pravdy a opravdivo buduje spoločenstvo univerzálnej Cirkvi; zároveň posväcuje a riadi.

Prvou úlohou, o ktorej by som chcel hovoriť dnes, je munus docendi, teda úrad vyučovania. Dnes, keď má vzdelanie tak dôležitú úlohu, munus docendi Cirkvi, konkrétne vykonávaný skrze službu každého kňaza, javí sa ako mimoriadne dôležitý. Žijeme v časoch veľkého chaosu ohľadom základných životných rozhodnutí a otázok o tom, čo je svet, odkiaľ pochádza; kam smerujeme, čo máme robiť, aby sme dosiahli dobro, ako máme žiť, ktoré hodnoty sú skutočne trvácne. Na toto všetko existuje mnoho rozporuplných filozofií, ktoré sa raz rodia, inokedy zanikajú, a vytvárajú zmätok v základných rozhodnutiach: ako žiť, prečo nevieme viac, prečo a na čo sme boli stvorení a kam ideme. V tejto situácii sa realizuje slovo Pána, ktorý sa zľutoval nad ľuďmi, lebo boli ako ovce bez pastiera (porov. Mk 6,34). Pán vyslovil toto konštatovanie, keď uvidel tisíce ľudí, ktorí ho nasledovali na púšti, pretože v rozličnosti mnohých prúdov tých čias nevedeli, aký je skutočný zmysel Písma, čo hovorí Boh... Pán, pohnutý súcitom, vysvetľoval Božie slovo – ved' on sám je Božím slovom – a ukázal im tak správny smer. Toto je úrad kňaza – in persona Christi: sprítomňovať v zmätku a chaose našich čias svetlo Božieho slova pre tento náš svet, svetlo, ktorým je sám Kristus. Teda kňaz nevyučuje svoje myšlienky, či filozofiu, ktorú si vymyslel, objavil, alebo sa mu páčila; kňaz učí v mene prítomného Krista, predkladá pravdu, ktorou je sám Kristus: jeho slovo, jeho spôsob života a napredovania. Pre kňaza platí to, čo Kristus povedal o sebe samom: „Moje učenie nie je moje“ (Jn, 7,16); Kristus teda nepredkladá seba samého, ale ako Syn je hlasom, slovom svojho Otca. Aj kňaz musí vždy hovoriť a konať práve takto: „Moje učenie nie je moje, nepropagujem vlastné myšlienky alebo to, čo sa mi páči, ale som ústami a srdcom samotného Krista a predstavujem toto jediné a spoločné učenie, ktoré vytvorilo univerzálnu Cirkev a ktoré tvorí večný život.“

Tento fakt, že kňaz nevymýšľa, nevytvára a neproklamuje vlastné myšlienky, pretože učenie, ktoré ohlasuje, nie je jeho vlastné, ale Kristovo, neznamená – na druhej strane – že má byť „neutrálny“, povedzme ako hovorca, ktorý číta text, s ktorým sa možno ani nestotožňuje. Aj

v tomto prípade platí príklad Krista, ktorý povedal: Nie som zo seba a nežijem pre seba, ale som od Otca a žijem pre Otca. Teda v tomto hlbokom zjednotení, v tejto identifikácii, je učenie Krista učením Otca a on sám je jedno s Otcem. Kňaz, ktorý ohlasuje Kristovo slovo, vieru Cirkvi, a nie vlastné myšlienky, musí tiež vraviť: Nežijem sám zo seba a pre seba, ale žijem s Kristom a z Krista, a preto všetko, čo nám Kristus povedal, stáva sa mojim slovom, i keď toto slovo nepochádza odo mňa. Život kňaza sa musí identifikovať s Kristom, a týmto spôsobom sa slovo, ktoré nebolo jeho vlastným, stáva pre neho hlboko osobným. Svätý Augustín, hovoriac o kňazoch, povedal na túto tému: „A my, čo sme? Služobníci Krista; jeho sluhovia, pretože čo vám rozdávame, nie je naše, ale berieme to z jeho pokladu. Aj my sami z neho žijeme, pretože takisto ako vy, aj my sme služobníkmi“ (Discurso 229/E, 4).

Učenie, ktoré je kňaz povolaný ponúkať – pravdy viery, musia byť zvnútornené a žité v intenzívnom osobnom duchovnom napredovaní, aby tak opravdivo vstúpil do hlbokého vnútorného spoločenstva so samotným Kristom. Kňaz verí, prijíma a snaží sa žiť na prvom mieste ako vlastné všetko to, čo Pán učil a Cirkev odovzdáva – na ceste stotožňovania sa so svojou službou, ktorej vynikajúcim príkladom je svätý Ján Mária Vianney (porov. List pri príležitosti otvorenia Kňazského roka). „Zjednotení v tej istej láske“ – pripomína ešte svätý Augustín – „všetci sme poslucháčmi toho, ktorý je pre nás v nebi jediným učiteľom“ (Enarr. In Ps. 131,1,7).

Hlas kňaza by sa preto často mohol zdať „hlasom volajúceho na púšti“ (Mk 1,3), avšak práve v tomto sa skrýva jeho prorocká sila: v tom, že nikdy nie je pričlenený, ani pričleniteľný k určitej kultúre alebo dominantnej mentalite; v tom, že ukazuje jedinou novosť, ktorá je schopná uskutočniť autentickú a hlbokú obnovu človeka: teda to, že Kristus je Živý, je Boh nablízku, Boh, ktorý koná v živote a pre život sveta a daruje nám pravdu i spôsob života.

Pri starostlivej príprave sviatočného kázania, bez toho, že by sa zriekol prípravy feriálnej, pri snahe o katechetickú výchovu v školách a na akademických inštitúciách a – osobitným spôsobom –prostredníctvom nepísanej knihy, ktorou je jeho vlastný život, kňaz je neustále „učiteľom“, vyučuje. Avšak nie s domýšľavosťou kohosi, kto nanucuje vlastné pravdy: naopak, s pokornou a radostnou istotou toho, kto sa stretol s Pravdou, nechal sa ňou uchvátiť a pretvoriť, a preto ju nemôže neohlasovať. Kňazstvo si naozaj nikto nemôže vybrať sám, nie je to spôsob získania životnej istoty či spoločenského postavenia: nikto si ho nemôže dať, ani ho hľadať u seba. Kňazstvo je odpoveď na povolanie Pána, na jeho vôľu, na povolanie stať sa ohlasovateľmi nie svojej pravdy, ale pravdy, ktorá je vlastná Pánovi.

Drahí spolubratia kňazi, kresťanský ľud si žiada počuť z nášho učenia pravú cirkevnú náuku, aby prostredníctvom nej mohol obnoviť svoje stretnutie s Kristom, ktorý daruje radosť, pokoj a spásu. Sväté Písmo, spisy Otcov, cirkevných učiteľov a Katechizmus Katolíckej Cirkvi sú

v tomto ohľade najdôležitejšími orientačnými bodmi pri vykonávaní munus docendi, tak podstatnými pre obrátenie, cestu viery i spásu ľudí. „Kňazská vysviacka znamená: byť ponorení (...) do pravdy“ (Homília na omši sväteneja olejov, 9. apríla 2009), do tej Pravdy, ktorá nie je len konceptom alebo súborom myšlienok, čo treba odovzdať a asimilovať, ale samotnou osobou Krista, s ktorou, pre ktorú a v ktorej treba žiť – a v tomto sa nevyhnutne rodí aj aktuálnosť a zrozumiteľnosť samotného ohlasovania. Len toto vedomie jednej Pravdy, ktorá sa stala osobou vo Vtelení Syna, dáva oprávnenie misionárskemu poslaniu: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16,15). Len táto Pravda (s veľkým P) je určená všetkému stvoreniu; nie je to nijaké nanucovanie, ale otvorenie srdca pre to, pre čo bolo stvorené.

Drahí bratia a sestry, Pán zveril kňazom veľkú úlohu: byť ohlasovateľmi jeho Slova, Pravdy, ktorá zachraňuje; byť jeho hlasom vo svete, prinášať to, čo skutočne osoží pre dobro duší a pre autentickú cestu viery (porov. 1 Kor 6,12). Svätý Ján Mária Vianney nech je príkladom pre všetkých kňazov. Bol mužom veľkej múdrosti a hrdinskej sily pri odolávaní kultúrnym a sociálnym tlakom svojich čias, keď sa snažil viesť duše k Bohu: jednoduchosť, vernosť a bezprostrednosť – to boli základné vlastnosti jeho kázania, v nich bola jasnosť jeho viery i jeho svätosti. Kresťanský ľud bol nimi povzbudený a – ako tomu býva pri opravdivých učiteľoch každej doby – rozpoznal v nich svetlo Pravdy. Rozpoznal v nich napokon to, čo by malo byť rozpoznateľné v každom kňazovi: hlas dobrého Pastiera.

Preklad: Martin Kramara

Svätý Otec pozdravil členov Pápežskej nadácie

Vatikán (16. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal členov Pápežskej nadácie, pri príležitosti ich výročnej púte do Ríma. Spomenul svoju návštevu vo Svätej zemi a modlitbu pred Pánovým prázdny hrobom:

„Tam, v ozvene svedectva apoštola Petra, som vyhlásil, že Kristus nás prechodom do nového života naučil, že zlo nikdy nemá posledné slovo, že láska je silnejšia, než smrť, a že naša budúcnosť a budúcnosť celého ľudstva leží v rukách dôveryhodného a prozreteľného Boha“

Svätý Otec zdôraznil, že vždy a všade je Cirkev povoláná ohlasovať toto poslanie nádeje a potvrdzovať jeho pravdu svojim praktickým svedectvom svätosti a lásky. Pápežská nadácia podľa jeho slov zdokonalila toto poslanie výnimočným spôsobom prostredníctvom podpory širokého spektra charitatívnych aktivít blízkych srdcu Petrovho nástupcu. Poďakoval jej členom za „ušľachtilé úsilie poskytovať pomoc bratom a sestrám v rozvojových krajinách a podporu misijnej snahy diecéz a rehoľných kongregácií po celom svete.“ -dj-

Benedikt XVI. zaslal sústrastný telegram predsedovi poľského parlamentu

Vatikán (10. apríla, RV) – „Hlboký smútok nad tragickou smrťou prezidenta Lecha Kaczyńskiego, jeho manželky ako aj všetkých, ktorí spolu s nimi cestovali“ – vyjadril pápež Benedikt XVI. v sústrastnom telegrame zaslanom predsedovi poľského parlamentu Bronisławovi Komorowskiemu. Pápež tak reagoval na veľké letecké nešťastie, ktoré sa stalo dnes ráno, pri prilete prezidentovho lietadla na letisko v ruskom meste Smolensk. Poľský prezident letel do Ruska, aby si pri príležitosti 70. výročia Katynskej tragédie uctil pamiatku popravených poľských dôstojníkov.

Svätý Otec vyjadruje v telegrame hlboký smútok nad tragickou smrťou prezidenta Lecha Kaczyńskiego, jeho manželky ako aj osôb, ktoré spolu s nimi cestovali. Za všetkých osobitne menuje bývalého poľského prezidenta Ryszarda Kaczorowského, vojenského biskupa Tadeusza Płockého, pravoslávneho vojenského arcibiskupa Mirona Chodakowského, ako aj evanjelického vojenského duchovného pastiera Adama Pilcha. „Všetky obeť tejto tragickej nehody – predstaviteľov parlamentu, politikov, vojenských predstaviteľov, katynské rodiny i ďalších – odovzdávam do láskavosti milosrdného Boha. Nech ich prijme do svojej slávy. Rodinám tých, ktorí zahynuli, ako aj všetkým Poliakom vyjadrujem úprimnú sústrasť a uistujem ich o mojej duchovnej blízkosti. Na tento smutný čas vyprosujem poľskému národu mimoriadne požehnanie všemohúceho Boha“ - píše Svätý Otec. Dodajme, že Poľsko vyhlásilo týždňový štátny smútok.

-sg-

Kardinál Bertone zaslal v mene Svätého Otca sústrastný telegram po záplavách v Brazílii

Vatikán (10. apríla, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene Svätého Otca sústrastný telegram arcibiskupovi São Sebastião, ktorým je Orani João Tempesta po záplavách, ktoré postihli brazílsky štát Rio de Janeiro a ktoré si podľa informácií vyžiadali asi sto obetí.

Kardinál v telegrame vyjadruje smútok nad tragickou udalosťou a v mene Benedikta XVI. všetkých uistuje o pápežovej duchovnej blízkosti a solidarnosti k rodinám, zraneným a všetkým, ktorí stratili svojich blízkych a zároveň im udeľuje svoje apoštolské požehnanie.

-sg-

Smernica Kongregácie pre náuku viery v súvislosti s obvineniami zo sexuálneho zneužívania

Vatikán (12. apríla, RV) – Svätá stolica vydala Smernicu pre objasnenie základných postupov Kongregácie pre náuku viery (KNV), v súvislosti s obvineniami zo sexuálneho zneužívania. Dokument nezavádza nové pravidlá, ale spôsobom, pochopiteľným pre laikov a tých, ktorí nie sú odborníkmi v oblasti kánonického práva, vysvetľuje, akým spôsobom sa postupuje v takýchto prípadoch. Smerodajnou normou pri ich riešení je aplikovanie Motu proprio Sacramentorum sanctitatis tutela z 30. apríla 2001, spolu s Kódexom kánonického práva z roku 1983. Smernica je rozdelená do troch bodov A, B a C.

A: Predbežné konanie

Diecéza skúma akékoľvek podozrenia zo sexuálneho zneužívania maloletého zo strany cirkevného predstaviteľa. Ak sa zdá, že podozrenie je pravdivé, prípad sa postúpi KNV. Miestny biskup postúpi KNV všetky potrebné informácie a vyjadrí svoj názor na ďalší postup a opatrenia, ktoré by mali byť v krátkodobom alebo dlhodobom časovom horizonte prijaté. Vždy má byť dodržané občianske právo, týkajúce sa ohlasovania zločinov zodpovedným úradom. Počas prípravnej fázy a až kým prípad nie je uzavretý, biskup môže uložiť preventívne opatrenia na ochranu spoločnosti, vrátane obetí. Miestny biskup vždy disponuje mocou v záujme ochrany detí možnosťou obmedziť aktivity akéhokoľvek kňaza v jeho diecéze. Toto je súčasťou jeho bežnej úradnej moci, ktorú je vyzvaný vykonávať do akejkoľvek potrebnej miery, aby sa zabezpečilo, že deťom nebude ublížené, a táto právomoc môže byť podľa biskupovho uváženia uplatnená pred, počas a po akomkoľvek kánonickom procese.

B: Postupy ku ktorým je oprávnená Kongregácia pre náuku viery

KNV skúma prípad, ktorý jej postúpil miestny biskup a ak je to potrebné, vyžiada si ďalšie informácie. Následne má k dispozícii niekoľko riešení:

B1 Trestné procesy

KNV môže miestneho biskupa splnomocniť k vedeniu trestného súdneho procesu pred miestnym cirkevným súdom. Akékoľvek prehlásenie v podobných prípadoch musí byť v konečnom dôsledku predložené tribunálu KNV.

KNV môže miestneho biskupa oprávniť k nariadeniu administratívneho trestného procesu pred vyslancom miestneho biskupa, za asistencie dvoch prísediacich. Obvinený kňaz je vyzvaný k reakcii v súvislosti s obvineniami a skúmaním dôkazov. Obvinený má právo sa na Kongregáciu pre náuku viery odvolať voči dekrétu, podľa ktorého je odsúdený na kánonický trest. Rozhodnutie kardinálov - členov KNV - je definitívne.

Ak by bol klerik uznaný vinným, súdny aj administratívny trestný proces ho môže odsúdiť na množstvo kánonických trestov, z ktorých najzávažnejšie je prepustenie z klerického stavu. Aj otázka znášania škôd môže byť zodpovedaná priamo počas týchto procedúr.

B2 Prípady postúpené priamo Svätému Otcovi

V mimoriadne závažných prípadoch, v ktorých občiansky trestný tribunál uznal klerika vinným zo sexuálneho zneužívania mladistvých, alebo v prípadoch, keď existujú dostatočné dôkazy, Kongregácia pre náuku viery môže rozhodnúť o postúpení prípadu priamo Svätému Otcovi s požiadavkou, aby pápež vydal dekrét o prepustení z klerického stavu „ex officio“. Proti takémuto pápežskému dekrétu neexistuje žiadna kánonická možnosť odvolať sa.

KNV postupuje Svätému Otcovi aj žiadosti obvinených kňazov, ktorí vedomí si spáchaných zločinov, požiadajú o zbavenie záväzkov vyplývajúcich z kňazstva a chcú sa vrátiť do laického stavu. Svätý Otec udelí takéto povolenie pre dobro Cirkvi („pro bono ecclesiae“).

B3 Disciplinárne opatrenia

V prípadoch, keď obvinený kňaz priznal svoje zločiny a prijal život v modlitbe a pokání, Kongregácia pre náuku viery splnomocňuje miestneho biskupa, aby vydal nariadenie zakazujúce alebo obmedzujúce verejnú službu takéhoto kňaza. Takéto nariadenia sú vydávané vo forme trestného písomného príkazu, ktorý by zahŕňal kánonickú pokutu za porušenie podmienok nariadenia, nevynímajúc možné prepustenie z klerického stavu. Proti takémuto dekrétu je možné odvolať sa na Kongregáciu pre náuku viery, ktorej rozhodnutie je konečné.

C: Revízia Motu proprio Sacramentorum sanctitatis tutela

Kongregácia na náuku viery sa podujala na revidovanie niektorých článkov Motu proprio Sacramentorum Sanctitatis tutela, za účelom aktualizácie uvedeného dokumentu z roku 2001 vo svetle špeciálnych oprávnení, udelených KNV pápežmi Jánom Pavlom II. a Benediktom XVI. Navrhované úpravy, o ktorých sa diskutuje, nezmenia vyššie uvedené postupy (A, B1-B3). -sg, dj-

Slová Benedikta XVI. po premietaní filmu o pápežovi Piovi XII.

Vatikán (10. apríla, RV) – V piatok sa v Apoštolskom paláci pápež Benedikt XVI. zúčastnil na premietaní filmu „Pod rímskym nebom“ o pápežovi Piovi XII.

V závere sa prítomným prihovoriť: „Pius XII. bol pápežom našej mladosti. S jeho bohatým učením sa vedel obrátiť na ľudí jeho doby a ukazovať im cestu pravdy. A s jeho veľkou múdrosťou vedel nasmerovať Cirkev k horizontom tretieho milénia. Žiada sa mi však osobitne zdôrazniť, ako bol Pius XII. pápežom, ktorý ako otec všetkých, konal dobročinnosť v Ríme i na celom svete, a to najmä v ťažkom období II. svetovej vojny. V príhovore z júla 1944, po oslobodení Ríma, d'akoval členom Kruhu sv. Petra za ich službu. -sg-

Benedikt XVI. členom Pápežskej biblickej komisie

Vatikán (15. apríla, RV) - Primát poslušnosti Bohu a pravý zmysel pokánia a odpustenia v živote kresťanov. To bola téma, o ktorej hovoril Benedikt XVI. v homílii počas svätej omše, celebrovanej v kaplnke Cappella Paolina vo Vatikáne, s členmi Pápežskej biblickej komisie. Pápež pripomenul slová sv. Petra, že je potrebné viac poslúchať Boha ako ľudí. Táto poslušnosť dáva slobodu na rozdiel od modernej teórie slobody človeka, aj od poslušnosti voči Bohu, podľa ktorej človek má byť slobodný, autonómny a nič iné:

„Avšak táto autonómia je klam, ontologický klam, pretože človek neexistuje sám od seba a sám pre seba. Je klamom politickým a praktickým, pretože spolupráca a zdieľanie slobody je nevyhnutné, a ak neexistuje Boh, ak Boh nie je inštanciou dostupnou človeku, zostáva ako najvyššia inštancia iba súhlas väčšiny. Ten sa stáva posledným slovom, ktoré musíme poslúchnuť, a tento súhlas – ako vieme z dejín minulého storočia – môže byť aj súhlasom v zle. Vidíme teda, že takzvaná autonómia neoslobodzuje človeka.“

V tejto súvislosti pápež uviedol napríklad nacistickú či marxistickú diktatúru. Ďalej zdôraznil, že musíme mať odvahu, radosť a veľkú nádej v to, že večný život existuje, že je skutočným životom a že z neho prichádza svetlo, ktoré ožaruje aj tento svet. V tejto perspektíve je pokánie milosťou, milosťou spočívajúcou v tom, že uznávame svoj hriech, potrebu obnovy a premeny nášho bytia:

„Musím povedať, že my kresťania sme sa aj v poslednom období často vyhýbali slovu pokánie, ktoré nám pripadalo príliš tvrdé. Teraz, pred útokmi sveta, ktoré hovoria o našich hriechoch, vidíme že možnosť konať pokánie je milosťou a vidíme, aké je potrebné sa kajať, uznať čo bolo chybou v našom živote. Otvoriť sa pre odpustenie, pripraviť sa na odpustenie, nechať sa premeniť. Bolesť pokánia, teda očistenia a premeny, táto bolesť je milosťou, pretože predstavuje obnovu, je dielom Božieho milosrdenstva.“

-jk, pd-

Benedikt XVI. sa prihovril severobrazílskym biskupom

Vatikán (15. apríla, RV) – Ježiš je skutočne srdcom Brazílie, z neho pochádza sila pre všetkých brazílskych mužov a ženy vo vzájomnom spoznávaní a bratskej pomoci. Uviedol to dnes pápež Benedikt XVI. v príhovore k biskupom zo severnej Brazílie, ktorí sú vo Vatikáne na úradnej návšteve Ad limina apostolorum. Pripomenul, že zásadný prístup kresťanského veriacieho, ktorý sa zúčastňuje na liturgickom slávení, nie je konať, ale načú-

vať, otvoriť sa a prijímať. To však podľa slov Svätého Otca neznamena byť pasívni, alebo ľahostajní, ale spolupracovať v súlade s pravou povahou Cirkvi, ktorá je „zároveň ľudská i božská, viditeľná i plná neviditeľných skutočností, horlivá v konaní, aj oddaná kontemplácii, prítomná vo svete a jednako putujúca.“

Benedikt XVI. ďalej poukázal na to, že mnohí v mene inkulturácie upadajú do synkretizmu a včleňujú do slávenia svätej omše obrady prevzaté z iných náboženstiev alebo kultúrnych svojrázností. „Eucharistické tajomstvo je príliš veľkým darom na to, aby znášalo mnohoznačnosti a umenšovanie, najmä keď - zbavené svojej obetnej hodnoty - je žité akoby nepresahovalo význam a hodnotu bratského stretnutia,“ zdôraznil Svätý Otec. Dodal, že kult sa nemôže zrodiť z našej fantázie, ako výkrik do tmy, alebo obyčajné sebauvrdenie: „Cirkev môže sláviť a uctievať tajomstvo Krista prítomné v Eucharistii práve preto, že Kristus sám sa jej ako prvý daroval v obete na Kríži.“

-dj-

Kardinál Grocholewski na tému katolíckej výchovy

Vatikán (9. apríla, Sir/RV) – „Myslím, že žiadny katolík, žijúci v krajinách s prevahou budhistického, islamského či iného náboženstva, sa necítil urazený náboženskými symbolmi týchto náboženstiev a nedomáhal sa, aby boli odstránené“ – takto upozornil prefekt Kongregácie pre katolícku výchovu kardinál Zenon Grocholewski na tzv. „antivýchovný charakter“ nedávneho rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade používania náboženských symbolov na verejnosti, ako sú kríže v školských triedach.

O tomto probléme hovoril kardinál aj na XV. európskom fóre pre náboženskú výchovu, ktoré sa koná v Ríme. Toto rozhodnutie dal do súvisu s otázkou, o ktorej sa diskutovalo pred niekoľkými rokmi v preambule Európskej ústavy, kde bola uvedená zmienka o Bohu a zmienka o „kresťanských koreňoch“ Európy: obe tieto zmienky boli zrušené. Kardinál však poznamenáva, že „spoločnosť, ktorá je bohatá na rušenia je na druhej strane chudobná na kultúru“.

„Náboženská výchova, ktorá je limitovaná pri predstavovaní rozličných náboženstiev porovnávacím či neutrálnym spôsobom môže spôsobiť chaos a v žiakoch formovať relativizmus a náboženskú ľahostajnosť“ – dodal kardinál. Podľa jeho slov je v dnešnom multietnickom a multináboženskom kontexte mimoriadne dôležitá prítomnosť takej náboženskej výchovy, ktorá bude schopná predstaviť žiakovi katolíckeho náboženstva tak, že prispeje k vytvoreniu podmienok pre formovanie skutočnej identity a podporí tak dialóg s inými náboženstvami.

-sg-

Nová dohoda medzi Svätou stolicou a Bosnou a Hercegovinou

Vatikán (12. apríla, RV) – Vo štvrtok 8. apríla podpísala v Sarajeve Svätá stolica s Bosnou a Hercegovinou dohodu o duchovnej službe katolíckym veriacim, ktorí sú príslušníkmi ozbrojených síl v Bosne a Hercegovine. Za Svätú stolicu ju podpísal Mons. Alessandro D'Errico, apoštolský nunciatus v Sarajeve, a za Bosnu a Hercegovinu minister obrany Selmo Cikotić. Za mnohých ďalších prítomných predstaviteľov ešte spomeňme arcibiskupa Sarajeva kardinála Vinka Puljića.

Dohoda predstavuje novú dôležitú etapu vo vzťahoch medzi oboma stranami. Ide v podstate o prvú a významnú aplikáciu Základnej zmluvy medzi Svätou stolicou a Bosnou a Hercegovinou, ktorá bola podpísaná v Sarajeve 19. apríla 2006, a okrem iného vymedzila aj právny rámec prítomnosti a činnosti Katolíckej cirkvi v krajine. Osobitne článok 15 tejto Zmluvy uznáva a zaručuje právo Cirkvi na duchovnú službu veriacim katolíckym príslušníkom ozbrojených síl a stanovuje, že duchovná činnosť bude upravená následnou dohodou medzi cirkevnými a štátnymi predstaviteľmi. To sa uskutočnilo práve vo štvrtok podpísaním dokumentu, ktorý vstúpil do platnosti vo chvíli výmeny ratifikačných listín.

-sg-

Kardinál Bertone ľudom z oblasti Čile, postihnutým zemetrasením

Čile (10. apríla, RV) – „Prinášam vám posolstvo nádeje od pápeža Benedikta XVI. a súčasne vám odovzdávam pozdrav Svätého Otca, ktorý je vám duchovne blízko v týchto ťažkých chvíľach“ – takto sa včera prihovoril vatikánsky štátny sekretár Tarcisio Bertone ľudom z oblasti Čile, ktoré boli zemetrasením 27. februára tohto roku najviac postihnuté. Päť sto kilometrov na juh od hlavného mesta Santiaga, v meste Concepción, ktorého dóm je nepoužiteľný, slávil svätú omšu na provizórnom oltári, na schodoch chrámu. Prítomných povzbudil k odvahe „postaviť sa na nohy a priložiť ruku k rekonštrukcii“, ktorú „Svätý Otec požehnáva modlitbou k Najsvätejšej Panne“. Hlavnou témou homílie bolo kňazstvo v kontexte Roku kňazov, ktorý sa zavŕši 9. júna. Kardinál znovu vyzval kňazov, „aby podnikli nejaký konkrétny misionársky skutok, ktorý otvorí dvere a okná „(...) a „tak budovali chrám na skale, ktorou je Ježiš Kristus „(...) „a aby ho ponúkli ako dar k dvojstému výročiu nezávislosti tejto milovanej krajiny“. Ďalej poznamenal: „Len Kristus nám dá pravú a istú nádej, zakotvenú v láske, s akou sa buduje svet spravodlivejší, bratskejší a solidárnejší“.

Arcibiskup Concepciónu Mons. Ricardo Ezzati, odovzdal kardinálovi ako dar kríž, vytesaný do dráheho miestneho kameňa, nie ako „symbol bremena na ramenách, ale lásky, ktorú každý kňaz prináša ľudstvu, ako svetlo a nádej, vyplývajúcu z jeho služby po boku Svätého Otca“. Kardinál Bertone daroval miestnej Cirkvi monštranciu ako symbol ponúkanej lásky a starostlivosti, s nádejou, že bude čoskoro použitá v obnovenom chráme. V krátkom rozhovore pre novinárov vatikánsky štátny sekretár zdôraznil „dôležitosť“ materiálnej i duchovnej obnovy krajiny“.

Pred návratom do hlavného mesta navštívil mesto Talcahuano, v lokalite, v ktorej bolo zaznamenaných najviac obetí na životoch.

-jak-

Kardinál Bertone obyvateľom Čile o sv. Hurtadovi

Čile (12. apríla, RV) - Svätá omša pre obyvateľov Santiaga, odovzdanie sochy „Panny Márie Karmelskej“, požehnanie Benediktom XVI., návšteva kaplnky „Kráľovnej severu“ a Sanktuária sv. pátra Hurtada – toto sú hlavné body programu včerajšieho dňa návštevy vatikánskeho štátneho sekretára Tarcisia Bertoneho v Čile. V katedrále hlavného mesta kardinál Bertone predsedal v ranných hodinách eucharistickej slávnosti. Spolu s ním koncebrovali kardináli Francisco Javier Errázuriz (arcibiskup Santiaga) a Jorge Medina, ako aj ďalší biskupi. Santiagsky arcibiskup privítal kardinála Bertoneho slovami: „Vaša vzácna prítomnosť medzi nami, ako najbližšieho spolupracovníka pápeža, veľmi evokuje prítomnosť samého Benedikta XVI. (...) od ktorého nám v týchto dňoch prinášate slová útechy a povzbudení“.

Za seba kardinál v homílii vyjadril osobné pocity radosti, že im môže odovzdať krásnu sochu „Našej Panej Karmelskej“, tak milovanej ľuďmi Čile, ktorú pápež Benedikt XVI. osobne požehnal pri generálnej audiencii 24. marca: „Ona, matka misionárov, ktorí s vernosťou hlásajú Krista, našu pravdu, skalu a radosť, bude pútničkou v tejto krajine tak blízkej srdcu Petrovho nástupcu, v každej diecéze, aby dávala útechu, silu a lásku, najmä tým, ktorí utrpeli najviac následkami nedávneho zemetrasenia.“ Počas nedeľného popoludnia kardinál navštívil Sanktuárium sv. pátra Hurtada, jezuitskeho kňaza, ktorého nazval „otcom Čile, otcom veriacich, i všetkých obyvateľov“ pre jeho veľkú kreativitu v rôznych oblastiach spoločenského života a prítomných vyzval modliť sa práve k nemu, aby ako „hlavný konštruktér“ viedol všetkých ľudí i štátnych predstaviteľov pri veľkej úlohe nanovo vybudovať ich krajinu.

-jak-

Mons. Dominik Duka prevzal úrad Pražského arcibiskupa

V sobotu 10. apríla 2010 sa v Katedrále sv. Víta a Vojtecha uskutočnila intronizácia Mons. Dominika Duku OP do úradu Pražského arcibiskupa a českého primasa. Svätovojtešskú katedru odovzdal arcibiskupovi Dominikovi Dukovi kardinál Miloslav Vlk.

Intronizácia za účasti apoštolského nuncia v Českej republike Mons. Diega Causera, českých, moravských, slovenských a ďalších zahraničných biskupov, kňazov, rehoľníkov a množstva laikov sa začala sprievodom z Arcibiskupského paláca do katedrály. Nového arcibiskupa pozdravil kardinál Miloslav Vlk. Zdôraznil, že Cirkev ovplyvňovala a formovala dejiny českého národa.

Benedikt Mohelník OP prečítal menováciu bulu pápeža Benedikta XVI. v latinčine a diakon Štefan Faber v českom jazyku. Kardinál Miloslav Vlk odovzdal Mons. Dominikovi Dukovi arcibiskupskú berlu. Ďalej si prítomní vypočuli pozdrav dekana Kapituly sv. Víta, ThDr. Mons. Michaela Slavíka, ktorý okrem iného pripomenul svedectvo sv. Vojtecha.

Prítomným sa prihovoril i prezident Václav Klaus. Podľa jeho slov nás katedrála drží pri sebe a spája s predkami. Spomenul tragickú haváriu lietadla s poľským prezidentom Lechom Kaczyńskim, ktorá sa stala v ten istý deň dopoludnia. Nového arcibiskupa a primasa privítali i zástupcovia rodín, mládeže a seniorov, ktorí poukázali na svoju nezastupiteľnú úlohu v spoločnosti.

Počas svätej omše Mons. Dominik Duka v homílii upozornil, že „naša kultúra, civilizácia i pozitívne dejiny boli vytvárané spoločným úsilím Čechov, našich krajanov nemecky hovoriacej oblasti a Židov. Na ich úsilí, nie na ich sporoch je vybudovaná sláva minulosti a čaro prítomnej Prahy.“ Na adresu katedrály, do ktorej vstupuje ako ten, kto si sadá na stolec sv. Vojtecha, uviedol, že katedrála nie je iba vlastníctvom Cirkvi samej, že „je našou úlohou dnes, i v tejto krajine zmeniť dejiny víťazov a porazených na dejiny tvorcov a staviteľov“.

Ďalej uviedol, že v kráľovstve Ježiša Krista nie je miesto pre útlak a ponížovanie človeka. „Ak povieme: Boh!, ozve sa: Človek!“ Bez starostlivosti o ktoréhokoľvek zo svojich bratov a sestier by sa márne usiloval o veci celospoločenského záujmu. Iba v spoločenstve bratov a sestier je možné zadosťučiniť týmto požiadavkám. Na záver homílie sa poďakoval i svojmu predchodcovi, kardinálovi Miloslavovi Vlkovi.

Na záver sa prihovoril Mons. Diego Causero, apoštolský nuncius v Českej republike. Ocenil službu kardinála Miloslava Vlka a povzbudil Mons. Duku v prvých krokoch jeho ďalšej služby Bohu a Cirkvi.

Slovo mala tiež MUDr. Nadežda Kavalírová z Konfederácie politických väzňov v doprovode Ing. Otakara Divíška, primátora mesta Hradec Králové. MUDr. Kavalírová okrem iného popriala arcibiskupovi Dukovi, aby jeho služba bola spätá s Ježišovým vzkriesením;

pretože v týchto dňoch prežívame veľkonočnú oktávu. Primátor Ing. Otakar Divíšek ocenil spoluprácu Mons. Duku s rôznymi aktivitami v Hradci Králové.

Nasledoval spev Svätováclavského chorálu, spoločná modlitba nového arcibiskupa s ekumenickým zhromaždením a záverečný sprievod do arcibiskupského paláca so spevom Raduj sa, nebies Kráľovná. **TS ČBK**

Oddnes Turínske plátno vystavené k verejnej úcte

Taliansko (10. apríla, RV) - Do 23. mája je Turínske plátno po desiatich rokoch opäť vystavené k verejnej úcte. Počet pútnikov sa odhaduje na 2 milióny. Jedným z nich bude aj pápež Benedikt XVI., ktorý navštívi Turín 2. mája. Mons. Giuseppe Ghiberti, predseda Diecéznej komisie pre Turínske plátno pred touto veľkou udalosťou pre VR povedal:

Pri pohľade na Turínske plátno v jeho realite, akou je obraz trestného činu, ktorý viedol k smrti odsúdenca, popraveného umučeníím ukrižovania, musíme skonštatovať, že existuje silná zhoda medzi tým, čo vypovedajú tieto obrazy a čo čítame v evanjeliách o umučení Ježiša. Odpoveď, ktorá vyplýva z tejto skutočnosti je, že Pán nám dáva znamenie o utrpení jeho Syna, aby sme si uvedomili, aká veľká bola jeho láska k nám. Naozaj všetko, čo vidíme na Turínskom plátne je zrkadlom toho, čo uvádza evanjelium, ibaže evanjelium hovorí o tých udalostiach rýchlo a stručne, naproti tomu vidieť ich možno v ich tvrdosti, priam analytickej. Preto sa zdá, že ide o vzájomné dopĺňanie dvoch výpovedí: evanjelium - inšpirované slovo a toto je dar, ktorý nám Boh dáva. Nedokážeme ho ani dobre definovať, ale skutočnosti, ktoré sú predmetom tohto vyjadrenia sú nepopierateľné.

Na otázku, aký je postoj Katolíckej cirkvi k faktu, či by Turínske plátno reálne mohlo alebo nemohlo byť plachtou, v ktorej bol zavinutý Ježiš po svojej smrti, Mons. Ghiberti poznamenal:

Zdá sa mi, že postoj Katolíckej cirkvi je v tomto ohľade veľmi opatrný. Na jednej strane je plný súhlas k uctievaniu, teda uznanie evanjeliového potenciálu, ktorý vyplýva z jeho výpovede, a na druhej strane je vyjadrenie Jána Pavla II., aby sme nechali vede, čo patrí vede, teda úlohu odpovedať na dve kľúčové otázky: prvú ohľadom veku súkna a druhú ohľadom spôsobu, akým vznikol na ňom tajomný a dodnes nenapodobiteľný obraz. Teda Cirkev rešpektuje vzájomné kompetencie: Povedomie náboženského vzťahu k plátnu, pretože Ježišovou trpenie je na Turínskom plátne vyjadrené a zobrazené verným spôsobom a táto skutočnosť je staršia ako akékoľvek vedecké skúmanie. Rešpektuje aj pochopiteľný záujem o vedecké bádanie. Čo je neprebádané, nie je nevedecké. Veda sa pýta na objasnenie, ktoré v tomto momente ešte nie je kompletne. **-jak-**

Modlitba za pokoj v Jeruzaleme

Svätá zem (9. apríla, RV) - V Kostole Zvestovania Pána v Jeruzaleme, ktorý patrí melchitským katolíkom, sa 10. apríla uskutoční mimoriadna modlitba všetkých cirkví v Jeruzaleme za pokoj a zmierenie. Ako vyhlásili predstavitelia Melchitskej cirkvi, ktorá je jedinou patriarchálnou gréckokatolíckou cirkvou, "ide o modlitbu, ktorá zjednotí protestantskú, reformovanú i Katolícku cirkev v prosbe za pokoj v Jeruzaleme a vo Svätej zemi, za jednotu cirkví a medzináboženský dialóg, ako i za zjednotenie dátumu slávania Veľkej noci medzi kresťanmi. Jeruzalem je miestom napätia a konfliktov. Sväté mesto naliehavo potrebuje duchovnú podporu celej Cirkvi k tomu, aby zostalo verné povolaniu byť epicentrom milosti v Kristovi pre Cirkev a pre svet". Nasledujúce modlitbové stretnutie bude organizovať Arménska pravoslávna cirkev v septembri alebo októbri 2010.

-pd-

Svätá stolica na pôde OSN o zdraví, chorobnosti, úmrtnosti a rozvoji

USA (13. apríla, RV) – V pondelok sa v New Yorku uskutočnilo zasadnutie Komisie pre populáciu a rozvoj pri Ekonomickej a sociálnej rade OSN, na tému Zdravie, chorobnosť, úmrtnosť a rozvoj. S prejavom vystúpil aj stály pozorovateľ Svätej stolice pri tejto inštitúcii arcibiskup Celestino Migliore. Upozornil na to, že demografické trendy sú jednou z príčin pretrvávajúcej ekonomickej a finančnej krízy. Ročný nárast populácie sa v priebehu uplynulých desaťročí v mnohých častiach sveta znížil zo 7% na menej ako 1%, čo spolu s jej starnutím negatívne vplýva na ekonomiku.

Ak ďalej uviedol Mons. Migliore, podľa štatistík OSN každoročne zaznamenávame asi polmiliónovú materskú úmrtnosť pri pôrode, ku ktorej v 99% dochádza v rozvojových krajinách. Následkom toho sa radikálne znižuje šanca na prežitie malých detí. "Žiaľ, tieto úmrtia predstavujú iba špičku ľadovca," konštatuje zástupca Vatikánu a dodáva, že na každé takéto úmrtie pripadá 30 ďalších žien, ktoré trpia dlhodobým poškodením zdravia následkom absencie odbornej pomoci pri pôrode. Podľa Mons. Miglioreho je kľúčom k riešeniu tejto situácie investovanie do vzdelávania a dlhodobých rozvojových programov.

Zároveň vyzval vlády, aby zvýšenú pozornosť venovali zdravotným potrebám detí. Ako príklad uviedol alarmujúce čísla za rok 2008, keď sa vyskytlo 243 miliónov prípadov malárie, z ktorých 800 tisíc skončilo smrťou. „V rozširovaní zdravotníckej starostlivosti pre všetkých musí byť občianska spoločnosť, vrátane cirkevných or-

ganizácií, angažovaným partnerom," podotkol a dodal, že v mnohých kútoch sveta katolícke nemocnice a kliniky pôsobia v prvej línii poskytovateľov základnej starostlivosti, predovšetkým pre tých, ktorí sú najviac odsúvaní na okraj spoločnosti.

-dj-

V Brazílii sa začalo prvé národné stretnutie o spiritualite adopcie

Brazília (10. apríla, RV) - Južná Amerika je jedna z oblastí, kde sa problém opustených detí javí ako najväčší. V Brazílii sú tisíce detí na ulici, v Kolumbii sú mnohé deti nútené narábať so zbraňami. V Peru je zasa veľmi veľké množstvo detí v sirotinci. Práve preto sa v najväčšom meste Brazílie Sao Paulo začalo stretnutie, venované spiritualite adopcií pod názvom: „Prijať v mene Ježišom“. Stretnutie, ktoré sa koná vo Formačnom centre svätej rodiny, je podporované Biskupskou konferenciou Brazílie, Národnou komisiou pre pastoraáciu rodín a Asociáciou priateľov detí. Ide o stretnutie hnutí, ktoré pozostávajú z adoptívnych a pestúnskych rodín, ktoré sa zjednotia vo svedectve o kresťanskom zmysle prijatia. Ako informuje agentúra Sir, stretnutie predstavuje základnú etapu na ceste, ktorú sa uvedené inštitúcie rozhodli podniknúť v prospech opustených detí. Konferencia sa bude zaoberať tromi základnými témami: Opustenie detí ako humanitárny prípad, Opustenie a rodinné prijatie a Pastoračné perspektívy pre opustené deti.

-pd-

Katolícka cirkev sa mobilizuje na pomoc Číne po zemetrasení

Čína (16. apríla, RV) - Katolícka cirkev pomáha čínskemu ľudu v regióne Quinghai, ktorú predvčerom postihlo zemetrasenie. To si - ako sme už informovali - vyžiadalo stovky obetí a tisícky obyvateľov skončili bez strechy nad hlavou. Katolícka čínska charitatívna organizácia Jinde Charities informovala, že už čoskoro vyšle skupinu svojich spolupracovníkov, aby zhodnotili situáciu a skordinovali pomoc. Caritas Internationalis založila účet, na ktorý je možné zaslať finančnú pomoc.

Nevyhnutná je však v prvom rade pomoc, pokiaľ ide o jedlo, lieky a ošatenie, rekonštrukcia bude až druhoradá. Najviac znepokojujúca je v tejto chvíli situácia detí a tých, ktorí sa ešte spamätávajú zo šoku. Medzi najviac postihnuté oblasti patrí provincia Yushu. Podľa otca Jozefa Li Dongshenga mnohí stratili domovy a museli prepať vonku pri teplote 4 stupne pod nulou. Prvú pomoc spomaľujú zosuvy pôdy, ktorá odrezala cestu do mesta. Vo všetkých diecézach, farnostiach a cirkevných spoločenstvách v oblasti boli slávené sväté omše za obeť.

-sg-

Zadušné omše za obeť poľského leteckého nešťastia

Zadušnú svätú omšu za obeť leteckého nešťastia poľského prezidentského špeciálu 11. apríla 2010 celebraval v nedeľu Božieho milosrdenstva v Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave - Krasňanoch vojenský ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Ordinár sa vo svojej homílii zamyslel nad tragickým okamihom, v ktorom zahynulo 96 vysokých politických, či vojenských predstaviteľov Poľska medzi ktorými boli aj jeho brat v biskupskej službe vojenský ordinár Poľskej armády Mons. Tadeusz Ploski so svojim vicekancelárom a osobným tajomníkom Mons. Jánom Oszinskim. Na oboch spomínal biskup Rábek ako osobných priateľov a spolupracovníkov v duchovnej službe v ozbrojených silách

V pondelok 12. apríla 2010 o 12.15 hod. sa v univerzitnom Kostole sv. Rodiny v Ružomberku – Rybárpoli slávila svätá omša za obeť leteckého nešťastia, pri ktorom v sobotu dopoludnia zahynul prezident Poľskej republiky so svojim sprievodom, a rovnako za celý poľský národ. Spoločenstvo Katolíckej univerzity na čele so svojim rektorom prof. Tadeuszom Zasepom, PhD., ktorý sám pochádza zo susedného Poľska, tak prejavilo spolupatričnosť v minulosti, ale aj v súčasnosti s ťažko skúšaným národom. Rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku počas slávenia zadušnej svätej omše predniesol homíliu, v ktorej upriamoval pozornosť prítomných na Zmŕtvychvstanie Krista a na jeho matku, Pannu Máriu, ktorá ani v najťažších chvíľach svojho života nezapochybovala a dôverovala Bohu. Podobný postoj sa očakáva aj od každého z nás, aj v tejto smutnej chvíli, keď prežívame akoby nový Veľký piatok.

Počas svätej omše zaznelo čítanie, žalm, spoločné modlitby veriacich a piesne aj v poľskom jazyku z úst prítomných poľských študentov, ktorí celý letný semester trávia na Katolíckej univerzite v Ružomberku v rámci výmenného programu Erasmus.

V utorok 13. apríla 2010 o 17.00 hod. sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina konala svätá omša za obeť leteckej tragédie, pri ktorej 10. apríla 2010 počas pristávacieho manévru pred letiskom v ruskom Smolensku, zahynul poľský prezident Lech Kaczyński s manželkou a ďalší významní predstavitelia Poľskej republiky, celkovo takmer sto ľudí. Svätú omšu za obeť celebraval bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, koncebrovali trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák, bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák, žilinský biskup Mons. Tomáš Galis, diecézny biskup Banskobystrickej diecézy Mons. Rudolf Baláž a apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana.

Mons. Zvolenský vo svojej homílii počas svätej omše nazval letecké nešťastie „zvláštnym záverom veľkonočnej oktávy“, keď sa prelína život a smrť,

spevy Glória a Rekviem. Poukázal aj na prepojenie tejto udalosti s 5. výročím úmrtia Jána Pavla II., ktorý opustil tento svet rovnako v deň pred Nedeľou Božieho Milosrdenstva.

„Naozaj živí sú tí, ktorí nezradia hierarchiu hodnôt, ozajstných hodnôt“ – uviedol Mons. Zvolenský a dodal, že práve pre týchto Poliakov bola cesta do Katyne „púťou za základnými hodnotami“. Popredné osobnosti spoločenského a duchovného života v ten deň cestovali na spomienkovú slávnosť za poľské obeť stalinistickej diktatúry v Katyni neďaleko Smolensku.

Medzi zomrelými je aj vojenský biskup Poľských ozbrojených síl Mons. Prof. Dr. Tadeusz Ploski, ktorého homíliu pripravená na deň výročia Katynskej tragédie sa napriek nešťastiu zachovala. V nej sa okrem iného modlil, a akoby symbolicky uviedol: „Od náhlej a nečakanej smrti, zachráň nás, Pane“.

V závere homílie tak bratislavský arcibiskup vyjadril hlbokú a úprimnú sústrasť celému poľskému národu a z celého srdca vyprosoval od Boha útechu, ktorú „smútiacim skutočne môže dať iba On“.

Vyjadrenie sústrasti Poľskému národu

Arcibiskup, metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský v mene biskupov, kňazov i veriacich slovenských diecéz vyjadril svoju hlbokú a úprimnú sústrasť Mons. Józef Michalik, predsedovi Poľskej biskupskej konferencie.

Vojenský ordinár Mons. František Rábek v mene celého Ordinariátu OS a OZ SR vyjadril úprimnú sústrasť Vojenskému ordinariátu Poľskej republiky, jeho kaplánom a Božiemu ľudu v uniformách Poľskej armády, ale aj všetkým príbuzným obeť leteckého nešťastia

Gréckokatolícky prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ v mene celej Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku vyjadril obyvateľom Poľska a všetkým smútiacim rodinám, hlbokú a úprimnú sústrasť nad stratou prezidentského páru, ako aj všetkých, ktorí zahynuli, vrátane biskupov a kňazov. **TK KBS**



Košickému arcibiskupovi Mons. Alojzovi Tkáčovi udelili titul Doctor honoris causa

V aule teologickej fakulty Katolíckej univerzity v Košiciach prijal 8. apríla košický arcibiskup Alojz Tkáč na podnet Krasnodarskej štátnej univerzity kultúry a umenia diplom Doctor honoris causa. Tento titul je čestným doktorátom, ktorý sa udeľuje za zvláštne zásluhy. Čestné ocenenie odovzdal arcibiskupovi Tkáčovi zástupca Veľkej vedeckej rady Krasnodarskej univerzity v Rusku Vojtech Slonski. Vyznamenanie mu bolo udelené za aktivity v oblasti humanity a ekumenizmu. Sám arcibiskup vyjadril prekvapenie, ale aj radosť z ocenenia. Košický pomocný biskup Bernard Bober počas slávnosti zdôraznil, že udelenie čestného doktorátu umocňuje roky biskupskej služby otca a pastiera arcidiecézy Alojza Tkáča. Je veľmi vhodným ocenením jeho každodenného úsilia naplňovať svoje biskupské heslo, učiť, posväcovať a spravovať arcidiecézu.

Jaroslav Fabian

V Prešove sa s arcibiskupom stretlo vyše tritisíc mladých

Náhradou Kvetného víkendu, počas ktorého sa stretnú mladí a ich biskup je v Košickej arcidiecéze už tradičné Arcidiecézne stretnutie mládeže. V sobotu 10. apríla v Mestskej športovej hale v Prešove sa stretlo vyše 3 200 mladých s arcibiskupom Mons. Alojzom Tkáčom.

Mottom stretnutia boli slová z Markovho evanjelia: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ Svätú omšu celebroidal Mons. Alojz Tkáč, ktorý sa v kázni zamýšľal nad postavou mladíka, ktorý prišiel za Ježišom s otázkou o večnom šťastí. Mons. Tkáč mladým pripomenul, že každý človek sa v istom období svojho života pýta, alebo mal by pýtať, ako zmysluplne prežiť život, ako zmysluplne využiť čas? Neostal však iba pri otázke. Všetkým účastníkom ponúkol aj odpoveď nachádzajúcu sa v modlitbe, ktorú sa modlia rodičia pri krste dieťaťa: „Žiť svoj život Bohu na slávu, na radosť rodičom a svetu na osoh!“

Záver svätej omše patril odovzdávaniu 29 certifikátov absolventom animátorskej školy. Okrem animátorov sa uznania dostalo aj víťazom ankety HLAS. Vyhlásilo ju Arcidiecézne centrum pre mládež (ACM) v snahe prezentovať mladým vzory angažujúce sa v práci s mládežou. Držiteli premiérového ocenenia sa stali – kňaz Pavol Hudák, dobrovoľníčka Veronika Hašková z Vranova nad Topľou a spoločenstvo Maranatha z Prešova.

Súčasťou dopoludňajšieho programu bolo aj darovanie krvi. Tím z Národnej transfúznej služby v Prešove za necelé dve hodiny odobral krv 50 dobrovoľníkov.

Popoludnie odštartovalo 24 workshopov, rozdelených do štyroch skupín: modlitbové, diskusné, športovo umelecké a prezentačné. V nich mohli mladí získať skúsenosť s modlitbou a spevmi z Taizé, spoznávať svoje miesto v Božom pláne, či evanjelizačného priestoru v médiách, ako aj zamyslieť sa nad láskou medzi mužom a ženou, či získať prvé informácie o Svetovom stretnutí mládeže, ktoré bude konať na budúci rok v Madride. O 15.00 hodine, v Hodine Božieho milosrdenstva, hala stíchla. Nielen z dôvodu modlitby Korunky Božieho milosrdenstva, ale aj zo správy o leteckom nešťastí Poliakov. Na chvíľu sa tak všetci v duchu spojili s tými, ktorí stratili svojich blízkych pri tejto tragédii, vyprosovali pre nich silu a pre zomrelých večný život.

Koncertom kapely eSPé sa zavŕšilo stretnutie mladých Košickej arcidiecézy, ktorí boli po krátkej eucharistickej adorácii s požehnaním vyslaní domov, aby žili, dekol'vek pôjdu, Kristovo evanjelium. **Jozef Kozák**

Biblická nedeľa 2010 - Kňazi a kňazstvo všetkých pokrstených

Tohtoročná biblická nedeľa pripadajúca na 18. apríla 2010 je venovaná tematike kňazov a kňazstvu všetkých pokrstených, z príležitosti Roka kňazov. Na Slovensku sa biblická nedeľa slávi od roku 2003. Jej cieľom je povzbudiť veriacich na Slovensku k výraznejšej pozornosti voči Knihe kníh, ktorá obsahuje Božie zjavenie, aby sa tak pozornosťou voči Svätému písmu viac zblížili s Božím Slovom. KBD každoročne pripravuje materiály k sláveniu biblickej nedele.

Tradícia biblickej nedele je jednou z aktivít KBD. Medzi ďalšie patrí putovná výstava o Svätej zemi, premietanie o Svätej zemi, biblické postavy, biblické publikácie, kurzy lektorov, komentáre k nedeliam. Najvýraznejším projektom v posledných rokoch pre širokú verejnosť je preklad a vydávanie časopisu Sväté písmo pre každého, ktorý sa zavŕši v roku 2010.

Prvotnou motiváciou, prečo KBD napomáha šíreniu biblickej spirituality, je výzva vieroučnej konštitúcie Druhého vatikánskeho koncilu O Božom zjavení, kde konciloví otcovia zdôraznili, že Sväté písmo má byť „dušou posvätnéj teológie“ (DV 24) a vyjadrili želanie, aby sa Sväté písmo stalo „veriacim čo najprístupnejšie“ (DV 22). Druhou motiváciou je odpovedať aj na potreby a požiadavky zo strany veriacich, ktorí túžia po potrave Božieho slova. V tomto zmysle KBD chce napomáhať kňazom v ich službe Slova, aby sa Písmo čítalo a aby mu mohli všetci kresťania čím lepšie porozumieť.

Materiál na homílie, zamyslenia, katechézy, ktorý môže byť inšpiračnou pomôckou k prežitiu biblickej nedele, resp. celého nasledujúceho týždňa, pripravil riaditeľ Katolíckeho biblického diela (KBD) so sídlom vo Svite, prof. Anton Tyrol. Viac: www.kbd.sk **Blažej Štrba**

Slávenie sviatku Božieho milosrdenstva

Pri príležitosti slávenia sviatku Božieho milosrdenstva sa v Komunitě Kráľovnej pokoja v Radošine zišli na púti stovky veriaci spolu s členmi, zamestnancami, deťmi a mladými Komunity. V tomto roku slávnosť začala spoločnou adoráciou a modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva, po ktorej nasledovala svätá omša. Hlavným celebrantom bol prof. Tadeus Zasepa, rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku, s ktorým koncebrovali P. Branko Tupý, moderátor Komunity, vdp. Peter Kvasňák, vdp. Róbert Stenclák, vdp. Štefan Bukovan, vdp. Radovan Andrejko, brat Filip Ďubek, dominikán. Asistovali dp. Marek Mucha, diakon a bratia bohoslovci. Pri svätej omši bol tiež citovaný odkaz pápeža Jána Pavla II., v ktorom v roku 2002 pri konsekrácii Baziliky v Lagiewnikach zveril svet Božiemu milosrdenstvu.

sr. Renáta Minárechová

Arcibiskup Tkáč zavítal na prešovské sídlisko Sekčov. V areáli tamojšej nemocnice sa nachádza kaplnka zasvätená Božiemu milosrdenstvu, ktorá tento rok slávi 10. výročie svojho posvätenia. Za účasti veriacich i nemocničného personálu arcibiskup pripomenul sviatostný rozmer Božieho milosrdenstva, ktoré sa neustále sprítomňuje vo sviatosti zmierenia. Podľa slov správcu farnosti Prešov – Sekčov Mareka Krehela, nemocničná kaplnka Božieho milosrdenstva neslúži len pacientom, ale zastrešuje aj modlitbové spoločenstvá šíriace kult Božieho milosrdenstva. Osobitosťou tejto kaplnky je aj jej ekumenický charakter, slúži rímskokatolíckym i gréckokatolíckym veriacim.

Jaroslav Fabian

Hoci je chrám v Nižnom Hrušove zasvätený Telu a Krvi Ježišovej, sviatok Božieho milosrdenstva sa vo farnosti intenzívne slávi. Táto tradícia začala s príchodom sestier Matky Božieho milosrdenstva, ktoré v tejto farnosti založili svoju komunitu. Práve spomínané sestry sa významne zaslúžili o šírenie úcty k Božiemu milosrdenstvu nielen vo farnosti Nižný Hrušov, ale aj v širšom okolí. V nedeľu 11. apríla 2010 sa svätou omšou o 10.30 hod. celebrouvanou košickým pomocným biskupom Bernardom Boberom začal vo farnosti deň venovaný sviatku Božieho milosrdenstva. V homílii biskup Bober vyzdvihol silné posolstvo tohto sviatku. Veriacim pripomenul aj sestru Faustínu a patróna kňazov Jána Mária Vianeho, ktorí podali svojim životom svedectvo o Božej добрote. Samotné slávenie nedele Božieho milosrdenstva malo v Nižnom Hrušove bohatý program. Veriaci mali možnosť uctiť si relikvie sestry Faustíny, zúčastniť sa na modlitbách Hodiny milosrdenstva, či zotrvať v tichej adorácii pri Sviatosti Oltárnej. Záver slávnosti bol v réžii mládeže z Košíc. V miestnom kultúrnom dome sa predstavili veriacim s divadelným predstavením – Máno-tratný syn.

V Košiciach na sídlisku KVP sa tradične už niekoľko rokov stretávajú farníci v druhú veľkonočnú nedeľu, aby spoločne v deň farskej titulárnej slávnosti oslavovali veľké tajomstvo Božieho Milosrdenstva. Aj tohto roku sa program začal už v sobotu modlitbou v Hodine Milosrdenstva, nasledovala svätá omša s prvými večerami nedele, po ktorej začala celonočná adorácia Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej v kaplnke sv. Faustíny.

Nedeľnú slávnosť otvorili ranné chvály, ukončenie adorácie Sviatosti oltárnej a svätá omša. Mnohí veriaci i napriek neprajnému počasiu vyjadrili svoju túžbu čerpať z nekonečného bohatstva milosrdnej Božej lásky svojím príchodom. Spoločná modlitba sv. ruženca s rozjímaním nad myšlienkami sv. Faustíny, litánie k sv. Faustíne, uctenie relikvie a Korunka Božieho Milosrdenstva sa „presunuli“ z FPC do ešte nedokončenej stavby farského kostola. Hlavným celebrantom bol Mons. František Šándor (dekan - farár v Košiciach - sv. Alžbety), ktorý prítomných v homílii povzbudil k skutkom milosrdenstva v každodennom živote i slovami sv. Faustíny: „Božia láska je kvetom a Jeho milosrdenstvo ovocím,“ lebo nestačí iba kvitnúť, ale predovšetkým rozdávať plody toho, čo sme dostali, aby sme ukázali svetu milosrdného Boha. Pri svätej omši boli posvätené i obrazy Božieho Milosrdenstva.

Vrcholom „dňa bohatého na milosť“ bolo stretnutie na nádvorí FPC o 15.00 hodine slávením slávnostnej modlitby v Hodine Milosrdenstva. Po skončení slávnostnej Korunky nasledovalo ešte divadielko v podaní birmovancov s názvom „Rozhovor duše s Milosrdným Ježišom“.

Peter Novák

Na gréckokatolíckom mariánskom pútnickom mieste hore Zvir neďaleko obce Litmanová sa zišlo okolo 1800 pútnikov osláviť sviatok Božieho milosrdenstva. Slávnosť začala hymnickým klenotom oslavujúcim materstvo a panenstvo Márie – akatistom k Bohorodičke, pokračovala modlitbou svätého ruženca a posvätením novej ikony Božieho milosrdenstva. Archijerejskú svätú liturgiu slávil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ,

V homílii sa venoval téme sviatku a vyzýval ľud k milosrdenstvu voči našim blíznym. Vyzdvihol jedno z najkrajších podobenstiev o nekonečnom Božom milosrdenstve, prerozprávajúc príbeh o máno-tratnom synovi. Máme nádej, že sa ľudských srdc dotkli slová, keď hovoril o Božom milosrdenstve ako o mori, do ktorého sa zmestí všetka špina celého sveta a pokračoval myšlienkou, že všetci sme závislí od Božieho milosrdenstva a od Božej lásky. Prítomných povzbudil slovami, že vďaka Božiemu milosrdenstvu máme perspektívu večného života.

Púť bola ukončená modlitbou ruženca Božieho milosrdenstva.

Ján Dubníček

Spomienka na „Barbarskú noc“

Zvony zvučali večer 13. apríla 2010 aj v centre Banskej Bystrice, kde si veriaci v Katedrále sv. Františka Xaverského pripomenuli hrdinské svedectvo vernosti rehoľníkov po barbarskej noci pred 60-tich rokov. „Niektorí položili aj život za vernosť pápežovi, Cirkvi,“ zdôraznil pri spomienke na prenasledovaných Mons. Jozef Štrba, biskupský vikár pre zasvätený život v Banskobystrickej diecéze. Bolo to v dobe, keď bola verejnosť psychologicky spracovávaná agresívnou kampaňou proti rehoľiam.

Udalosť smutne známej „Akcie K“ v noci z 13. apríla na 14. apríla 1950, si pobožnosťou v katedrálom chráme spolu s rehoľníkmi a bosými karmelitánmi domácej farnosti pripomenul aj miestny dekan Mons. Ján Krajčík. V tom istom čase sa správcovia farností s veriacimi zišli pri modlitbe či sprievodnom duchovno – kultúrnom programe aj v Prievidzi a v ďalších mestách. V katedrálom chráme viedol spomienkovú pobožnosť Mons. Štrba, biskupský vikár pre inštitúty zasväteného života, rehoľné inštitúty, sekulárne inštitúty a spoločnosti apoštolského života. Vikár poďakoval za zasvätené osoby, ktoré pôsobili v minulosti až podnes na území Banskobystrickej diecézy a viedol modlitbu za nové duchovné povolania. Jozef Štrba taktiež komunikoval rehoľníckam a rehoľníkom pozdrav diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláza, ktorý bol vzdialený a nemohol byť osobne účastný na spomienkovej udalosti. **Zuzana Juhaniaková**

V noci 13. apríla 2010 si vo farnosti Zeleneč pri adorácii a sv. omši, ktorej predsedal emeritný otec biskup Dominik Tóth, za účasti miestneho farára, mládeže i veriacich pripomenuli 60. výročie Barbarskej noci. Osobitne s láskou mysleli na všetkých kňazov, rehoľníkov a rehoľnice, ktorých v noci z 13. na 14. apríla 1950 násilne prepadli v kláštoroch ozbrojené sily ŠtB a následne ich násilne a kruto sústredili do záchytných táborov po celom Československu. Medzi nimi boli aj traja zelenečskí rodáci: salezián don Augustín Moncman, a redemptoristi p. Jozef Bednárík a p. Ján Kintner. **Peter Jelínek**

Svätá omša sa konala v noci o 21.15 hod. Tak ako všetci, ktorí museli v utrpení a strachu prežiť uprostred noci krutosť totalitnej moci, aj všetci prítomní chceli pri slávení sv. omše v noci zotrvať v modlitbách za nich.

V homílii zazneli i svedectvá o hrdinoch viery, akými boli otcovia biskupi Vasil Hopko, Peter Pavol Gojdič, Michal Buzalka, Ján Vojtaššák, otec Metod Dominik Trčka, sestra Zdenka Schelingová, ale i o všetkých známych i neznámych, ktorí cez utrpenie vydali svedectvo viery o Ježišovi Kristovi. A ich odkaz tu zostáva stále živý aj pre nás. **Daniela Depešová**

Internátne spoločenstvo sv. Františka z Assisi na Podhradovej v Košiciach si v utorok 13. apríla 2010 slávením sv. omše pripomenulo 60. výročie Akcie K. V homílii hlavný celebrant kaplán Matúš Imrich študentom najprv prečítal úryvok zo svedectva jedného z rehoľníkov, ktorí na vlastnej koži zažili zásah štátnej moci. Dnes máme náboženskú slobodu a študenti na internátoch a školách sa môžu otvorene prihlásiť k svojej viere. Na tomto základe je postavená činnosť Univerzitných pastoračných centier na Slovensku. V duchu kresťanskej slobody po sv. omši pokračoval program koncertom kňazskej skupiny The Sain a skupiny Sayan Krates z Prešova. **Jozef Kohut**

V utorok 13. apríla si udalosti Barbarskej noci, 60. výročia násilnej likvidácie kláštorov, pripomenuli aj vo Farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi. Program v spolupráci s miestnym farským úradom pripravili skauti a skautky zo 14. zboru v Prievidzi. Na úvod premietli dva dokumentárne filmy, ktoré účastníkov uviedli do problematiky a poskytli živé svedectvo rehoľníka, ktorý osudné chvíle prežil. Počas prednášky historik a kňaz ThDr. HElic. Pavlom Kollárom, PhD. pripomenul aj iné súvislosti a udalosti, ktoré sa udiali počas spomínanej noci v hononitrianskom regióne. Po programe sa viac ako 200 veriacich vydalo na tichý sviečkový sprievod mestom za zvukov zvonov do kostola Najsvätejšej Trojice pri kláštore piaristov. Na čele sprievodu išli skauti so štátnou a skautskou vlajkou. Organizátori ocenili najmä to, že prišli nielen starší, ale aj mladí, hlavne študenti Piaristickej spojenej školy. Na záver bola pripravená adorácia, v ktorej sa prítomní modlili za obeť zločinov a ich blízkych. **Alojz Vlčko**

Napriek pokročilému času a nepriaznivému počasiu sa v utorok 13. apríla 2010 o 21.00 hod. vo farskom kostole v Belej nad Cirochou stretli veriaci na spoločnom bdení v modlitbe, aby si pripomenuli bolestné výročie „Barbarskej noci“.

Po úvahách nad krutou skutočnosťou a svedectvom viery prenasledovaných rehoľníkov, ktorí boli obeťami komunizmu v našej krajine, veriaci slávil modlitbu vešpier, tak príznačnú pre život rehoľných komunít v kláštoroch. Po nej si uvažujúc nad meditáciami blahoslavenej Zdenky Schelingovej utčili jej relikviu a životnú obeť, ktorou sa pripodobnila trpiacemu Vykupiteľovi. So zažatými sviecami od veľkonočnej sviece sa v sviečkovom sprievode vybrali ku kaplnke sv. Františka z Assisi na kostolnom nádvorí, kde si členovia Františkánskeho svetského rádu, ktorý má v obci vyše polstoročnú históriu, obnovili svoje večné sľuby, ktorými svoj život zasvätili Bohu. Spolu s nimi aj veriaci prosili Pána, aby zo všetkých urobil tvorcami pokoja a spoločného dobra. **Aurel Halajčík**

Skončila sa púť kňazov Nitrianskej diecézy

V dňoch 5.-10. apríla sa takmer 50 kňazov Nitrianskej diecézy spolu s nitrianskymi biskupmi Mons. Viliamom Judákom Mons. Mariánom Chovancom zúčastnilo púte do francúzskeho Arsu.

Prvou zastávkou na ich putovaní bol Paray-le-Monial, kláštorňa kaplnka Navštívenia, kde sa v druhej polovici 17. storočia svätej Margite Márii Alacoque zjavil Pán Ježiš a odovzdal jej zvláštne poslanie – pomáhať celému svetu hlbšie spoznávať tajomstvo jeho Božského Srдца.

Druhou zastávkou bolo mesto Lyon. V Bazilike Notre Dame de Fourviere slávil pútnici svätú omšu, po ktorej navštívili kryptu Kostola svätého Ireneja, kde sú uložené jeho ostatky spolu s ďalšími mučeníkmi, medzi ktorými je aj svätá Blandína, ktorej lebka sa nachádza katedrále svätého Emeráma v Nitre.

Vrcholom púte bol Ars, farnosť v ktorej pôsobil svätý Ján Mária Vianney, kde je aj pochovaný. Na tomto – pre kňazov zvlášť vzácnom mieste, v prebiehajúcom Roku kňazov, slávil svätú omšu.

Napokon sa cestou späť zastavili v Eisiedelne vo Švajčiarsku, v známom mariánskom pútnickom mieste. V kláštornej kostole benediktínov slávil Eucharistiu a pomodlili sa pri soche „Čiernej Madony“, pochádzajúcej z polovice 15. storočia.

Michal Rajec

Morálne ocenenie patrí aj učiteľom

7. apríla 2010 sa v Divadle J. G. Tajovského vo Zvolene uskutočnil Deň učiteľov katolíckych škôl Banskobystrickej diecézy. Pri tejto príležitosti diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž ocenil za profesionálne a ľudské svedectvo 17 pedagogických a nepedagogických zamestnancov katolíckych škôl a zariadení v diecéze.

Deň učiteľov sa konal na pozadí osláv 20. výročia pôsobenia katolíckeho školstva na Slovensku. Ako uviedla Ing. Mgr. Jana Brázdilová, riaditeľka Diecézneho školského úradu, „20 rokov novodobej existencie katolíckych škôl znamená veľký zástup absolventov, ktorí prešli formáciou kresťanskými učiteľmi.“ Jana Brázdilová pripomenula, že v roku 1990 boli na Slovensku zriadené dve základné školy a dve gymnáziá. V roku 1991 vzniklo 17 nových škôl, z toho dve základné školy boli v Banskobystrickej diecéze. Bola to Základná škola Štefana Moysesu v Banskej Bystrici a Základná škola Antona Bernoláka v Martine. Dnes je v diecéze 11 katolíckych škôl, od materských cez základné školy až po gymnáziá.

Program sa začal svätou omšou v Kostole sv. Alžbety vo Zvolene, ktorú celebraval banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž.

Zuzana Juhaniaková

Cesta svetla pre košické UPC

12. apríla 2010 sa v Košiciach v Seminárnej kostole konala pravidelná pondelková vysokoškolská svätá omša. Mladí ľudia ju tento krát prežívali spolu s Mons. Antonom Fabianom, ktorý ju celebraval a s hudobníkmi na čele s Mariánom Čekovským, ktorí prechádzali spolu so študentmi Cestu svetla – Via lucis.

Via lucis má štrnásť piesní, ktoré sú zastaveniami pre veľkonočné obdobie, podobne, ako na Via crucis počas pôstu. Štrnásť piesní doprevádzali svätú omšu, dopĺňali tak jednotlivé liturgické časti. Spolu s komentármi kňaza Antona Fabiana podčiarkli skutočnosť, že každá svätá omša je veľkonočnou hostinou, na ktorej sú prítomné radosť a láska.

Veronika Hubeňáková

Prednášky na tému „Cirkev a pedofília – pravda a klamstvo“

V dňoch 13. a 14. apríla 2010 pripravilo Univerzitné pastoračné centrum sv. Košických mučeníkov pre študentov možnosť nahliadnutia do témy pedofílie v Cirkvi, ktorá v súčasnosti búrlivo prechádza médiami.

Po pravidelných svätých omšiach v internátnych spoločenstvách na Medickej a Jedlíkovej ulici si mnoho vysokoškolákov vypočulo aj informácie o kauzách sexuálneho zneužívania mladistvých zasvätenými osobami a o postoji Cirkvi k nim.

Otec Juraj Jurica, kaplán UPC, pre študentov na Teologickej fakulte v Košiciach a zároveň cirkevný sudca, začal prednášku priznaním vážnosti problému a vyznaním: „Zhrešili sme, Pane, veľmi sme zhrešili.“

Podotkol však, že: „to je to, v čom sa so všetkými médiami zhodneme, ale z lásky k pravde, je potrebné povedať aj druhú časť.“

Opierajúc sa o dôveryhodné zdroje a štatistiky následne vysvetlil pozadie jednotlivých prípadov, aj všeobecný rámec problému. Problematika bola prezentovaná a vysvetlená v širších právnych, sociálnych a psychologických súvislostiach.

Zreteľne bola dokumentovaná neúprimnosť a tendenčnosť niektorých médií, ktoré sa týmto problémom zaoberajú.

Veronika Hubeňáková